

Special Educational Needs and Disability Act 2001 czyli o specjalnych potrzebach edukacyjnych uczniów w Skinners Akademii

Obecna polityka rządu angielskiego kładzie nacisk na kształcenie dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SEN) na możliwie szeroką skalę, razem z ich rówieśnikami w szkołach ogólnodostępnych. Jeżeli dziecko wymaga pomocy w szerszym zakresie, niż szkoła jest w stanie zapewnić w ramach dostępnych jej środków, władze lokalne są zobowiązane wydać orzeczenie o specjalnych potrzebach edukacyjnych, w którym przedstawia się szczegółowo potrzeby i zakres niezbędnego dodatkowego kształcenia.

Ustawa o Specjalnych Potrzebach Edukacyjnych i Niepełnosprawności z 2001 roku (*Special Educational Needs and Disability Act 2001*) poszerzyła prawa uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w zakresie pobierania nauki w szkołach ogólnodostępnych. Prawo również nakłada na placówki obowiązek stworzenia odpowiednich warunków do kształcenia niepełnosprawnych uczniów i studentów. Edukacja specjalna zakłada również, że wszyscy nauczyciele są nauczycielami uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, a odpowiedzialność za ich postępy ponosi cały personel placówki, a nie pedagodzy specjalni czy koordynatorzy ds. kształcenia specjalnego. W placówce brany jest także pod uwagę dokument Equality Act 2010 regulujący sprawy dotyczące równouprawnienia i dyskryminacji na tle rasy, płci, wyznania, koloru skóry, podłoża etnicznego i kulturowego, narodowości, dyskryminacji ze względu na wiek czy niepełnosprawności. W szkole uczą się bowiem dzieci, które mówią w 47 językach.

Koordynatorzy edukacji specjalnej powoływani są przez szkoły. Pracują oni wg uregulowań prawnych, czyli tzw. "Praktycznych Zasad Identyfikowania i Oceny Specjalnych Potrzeb Edukacyjnych". Zasady te określają kilkuetapowy model diagnozowania potrzeb. Na pierwszym etapie wychowawca klasy określa specjalne potrzeby ucznia i podejmuje współpracę ze szkolnym koordynatorem ds. specjalnych potrzeb edukacyjnych. Wtedy powstaje specjalny program pracy z takim dzieckiem i jest realizowany przez zespół nauczycieli. Uczeń taki otrzymuje także nauczyciela wspomagającego, który pracuje z nim indywidualnie oraz pomaga mu w trakcie lekcji. Zadaniem koordynatora jest usprawnienie i scalenie wszelkich prowadzonych działań na rzecz dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz ułatwienie kontaktów zarówno wewnątrz szkoły, jak i na zewnątrz. Koordynator najściślej współpracuje z dyrektorem szkoły oraz nauczycielami i asystentami bezpośrednio zajmującymi się dzieckiem.

Najczęściej wymieniane zadania stojące przed nim to: rozwijanie strategii umożliwiających osiągnięcie przez wychowanków coraz wyższych efektów nauczania, branie odpowiedzialności za współpracę z całym gronem pedagogicznym, rodzicami oraz różnorodnymi instytucjami. Koordynator jest osobą, która na bieżąco analizuje i ocenia specjalne potrzeby jednostek, a później monitoruje jakość nauczania i zachowanie odpowiednich standardów oraz osiągnięcie celów kształcenia i wychowania. Jednocześnie jest odpowiedzialny za całą dokumentację dzieci w danej szkole.

Specjalne potrzeby edukacyjne (SEN) w szkole Skinners Akademii koordynuje Susannah Janner. Na 214 uczniów w dzienniku – 30 posiada opinię o SEN

W szkole prowadzi się:

- dziennik ewidencji uczniów z SEN
- plan pracy indywidualnej z uczniem z SEN

Wsparcie najczęściej odbywa się tylko na niektórych lekcjach. Istotą jest oferowanie specjalnych metod i form nauczania-uczenia się przez wyspecjalizowaną kadrę przy użyciu nowoczesnych technologii, ale tylko w tych sytuacjach gdy jest to niezbędnie konieczne. Bardzo ważną rolę odgrywa także przygotowanie uczniów pod względem językowym. Zdarza się, że do szkoły trafiają uczniowie nie mówiący po angielsku. Wtedy do pracy przystępuje specjalny zespół nauczycieli, koncentrujący się głównie na nauczaniu tych uczniów podstaw języka, by mogli chociaż "łamanym" angielskim komunikować się z otoczeniem.

Definicja SEN w angielskiej szkole jest taka sama jak w polskich placówkach. Specjalne potrzeby edukacyjne, to te potrzeby, które w procesie rozwoju wynikają z niepełnosprawności dziecka lub z innych przyczyn trudności dziecka. To także identyfikowanie u jednostki tych zakresów i możliwości, w których ma szansę dokonania osiągnięć, a gdy to jest konieczne – uzyskanie w osiągnięciu tych celów odpowiedniej pomocy. Rozpoznawanie i zaspokajanie specjalnych potrzeb dotyczy zatem osób z odchyleniami od normy. Odchylenia mogą odnosić się do właściwości biologicznych, psychologicznych i społecznych. Mogą mieć charakter ilościowy i jakościowy, przez co wywierają mniejszy lub większy wpływ na przebieg rozwoju i wychowania człowieka.

Co to jest SEN?

- dziecko lub nastolatek ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi to osoba, która ma trudności w nauce wymagające zapewnienia im specjalnej pomocy, innej niż ta która jest ogólnie dostępna dla uczniów w tym samym wieku,
- dziecko w wieku szkolnym lub młoda osoba ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi to ktoś, którego trudności w nauce znacząco odbiegają od tych posiadanych przez większość populacji lub nie może podolać wymaganiom powszechnie obowiązującego programu edukacyjnego.

Przez specjalne (specyficzne) potrzeby edukacyjne należy rozumieć te potrzeby, które w procesie rozwoju dzieci i młodzieży wynikają z ich niepełnosprawności lub są efektem innych przyczyn trudności w uczeniu się. Pojęcie specjalnych potrzeb edukacyjnych i wychowawczych odnosi się do tej grupy uczniów, która nie może podolać wymaganiom powszechnie obowiązującego programu edukacyjnego. Maja oni znacznie większe trudności w uczeniu się niż ich rówieśnicy. Są w stanie kontynuować naukę ale potrzebują pomocy pedagogicznej w formie specjalnego programu nauczania, specjalnych metod, dostosowanych do ich potrzeb, możliwości, ograniczeń.

Czym są zaburzenia?

Wiele dzieci w wieku szkolnym i młodych ludzi ze specjalnym potrzebami edukacyjnymi może posiadać zaburzenia określone w oficjalnym dokumencie Equality Act 2010, czyli fizyczne bądź umysłowe upośledzenie mające długoterminowy i znaczący, niepożądany wpływ na możliwość normalnego przeprowadzania czynności codziennych.

Postępowanie z uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

W szkole zdiagnozowano 4 obszary wymagające wspomaganie:

- procesy poznawcze i nauka
- komunikacja i interakcja
- zdrowie społeczne, emocjonalne i psychiczne (SEMH)
- sensoryka/sprawność fizyczna

Podstawowe zasady:

- udział dzieci i ich rodziców oraz młodych ludzi z SEN w podejmowaniu decyzji
- wczesne poznanie ich potrzeb i szybkie udzielenie pomocy
- możliwość wyboru i kontroli po stronie dzieci z SEN i ich rodziców w kwestii udzielanej pomocy
- współpraca pomiędzy instytucjami edukacyjnymi, opieka zdrowotną i społeczną podczas udzielania pomocy
- wysoka jakość świadczonej pomocy w celu sprostania potrzebom uczniów z SEN
- koncentrowanie się na globalnych ćwiczeniach i usuwaniu trudności w nauce
- przygotowanie do dorosłości, włączając samodzielne mieszkanie i zatrudnienie

Świadczenia:

- wszyscy uczniowie ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi uczą się w szkołach powszechnych
- dodatkowe zajęcia wspomagające
- nauczyciel wspomagający
- interwencje/programy interwencyjne z udziałem specjalistów
- karta indywidualna ucznia
- instytucje współpracujące ze szkołą
- indywidualny wybór ścieżki kształcenia na poziomie Key Stage 4 (14-16 lat, 2 lata przygotowania do egzaminu państwowego GCSE)